

mentlig heller ikke være nødvendig, for at det til Flaadens Bemanding i Tilfælde af Krigsberedskab fornødne befarne som hjemforlovet stillede Mandskab skal kunne indkaldes.

Det har ganske vist tidligere været anset for nødvendigt, at saavel ordentlige som overordentlige Indkaldelser af befarent Mandskab bevilgedes ved en særlig Udskrivningslov (jfr. saaledes foreløbig Lov af 11te Februar 1864 angaaende extraordinær Udskrivning til Søkrigstjeneste), men Ministeriet kan ikke ansee dette for stemmende med Børnepligtens Bestemmelser om det befarne Mandskabs Stilling til Børnepligtens Opfyldelse. For Kundgjørelsen af Loven af 2den Marts 1861 kunde intet befarent Mandskab indkaldes, uden at det var bevilget ved særlig Udskrivningslov, idet Mandskabets Indkaldelse for hver Gang skete gennem en Udskrivning paa særegne Sefessioner og denne Udskrivning maatte henhold til Grundloven have Hjemmel i en særlig Lov, men da denne i høj Grad besværlige og uhenftsmæssige Form for Mandskabets Indkaldelse til Søværnet forandrede ved den nugældende Børnepligtlov, er den fornødne grundlovmæssige Hjemmel til de Befarnes Indkaldelse til Tjenstydelse givet ved selve Børnepligtloven. Det befarne Mandskab udskrives ikke, men er at betragte som udfkrevet til Krigstjeneste ved dets Opdragelse i Sørollen (jfr. Forhandlingerne paa Folkethinget, 11te Samling, S. 3753 ff. og Forhandlingerne i Rigsraadet's 5te ordentlige Samling, S. 442 ff.). Den samme grundlovmæssige Hjemmel, som Hærloven nu giver til uden særlig Udskrivningslov aarlig at udskrive alt det i Lægsrullen staaende tjenstdygtige Mandskab, giver allerede Børnepligtloven af 2den Marts 1861 med Hensyn til det befarne Mandskab, idet den bestemmer, at enhver Børnepligtig, der erhverver i det Mindste Halvbefarenhedsgrad, betragtes uden foregaaende Sefessionsbehandling, som om han havde valgt at affjene sin Børnepligt ved Søværnet, og ansees som Hjemforlovet. Den fornødne Begrændsning i Regeringens Ret til at indkalde befarent Mandskab maa, ligesom med

Hensyn til Indkaldelse i Tilfælde af Krigsberedskab af det til Linien og Forstærkningen hørende Mandskab, søges i de finansielle Bevillinger.

Medens det i Lægsrullen staaende Mandskab indkaldes efter Aldersklasser, indkaldes det befarne Mandskab uden Hensyn til Alderen efter Befarenhedsgrad og Togter saaledes, at indenfor hver af de 2 Befarenhedsklasser de, der endnu ingen Togter have gjort, indkaldes først, dernæst de med de færreste Togter fremfor dem med flere Togter. Ministeriet har derfor, inden der gives Regler for Indkaldelsesmaaden, i 2 særskilte Paragrafer (§§ 31 og 32) afhandlet disse 2 Momenter, hvorefter det afgjøres, hvilke Befarne der ved hver Indkaldelse skulle medtages.

Udkastets § 31 svarer i det Væsentlige til Børnepligtlovens § 46. Man har tilføjet en Bestemmelse om, at den, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie ikke uden Krigsbestyrelsens Tilladelse kan forfremmes til Befaren og overføres i Sørollen. Saavel Sagens Natur som den i Lov af 2den Marts 1861 § 43 indeholdte Grundsaetning, at en Børnepligtig ikke ved vilkaarlige Handlinger bør kunne unddrage sig Forpligtelsen til at tjene, medfører formentlig allerede nu, at det til Lægsrullen hørende Mandskab af Linien ikke ved at fare kan erhverve Ret til at udgaa af Hærens eller Søværnets Linie og overføres til Sørollen som befarent (jfr. Justitsministeriets Circulære af 8de Juli 1863 Post 4), men det maa formentlig ansees rettest, at denne Regel udtrykkelig udtales.

Da den af Folkethingets Udvalg foreslaaede Forandring i Bestemmelserne om Togtberegningen vil medføre en ligeligere Fordeling af Tjenstbyrden paa de Befarne, idet de sædvanlige Dvelfestogter sjældent varer udover et halvt Aar, har Ministeriet ingen Betænkelighed fundet ved i nærværende Udkast's § 32 at optage denne Forandring i de hidtil gjældende Regler.

Forsaaavidt det i § 32 er foreslaaet, at Togt ogsaa skal tillægges den Befarne, der frivillig har gjort Tjeneste ved Søværnet, bemærkes, at det allerede efter den nugældende